

Hai cu noi

PUBLICAȚIE A PAROHIEI ORTODOXE „SF. VOIEVOZI” SĂVINEȘTI
NR. 128, SEPTEMBRIE 2024



*Parohia "Sf. Voievozi"
Săvinești - Năamț*



Din cuprins:

- Editorial: - Taina vieții -
- Oamenii nu sunt lucruri -
- Prietenul tău, Duhovnicul -
- „A asculta Cuvântul lui Dumnezeu nu înseamnă să pierzi ceva, ci înseamnă să câștigi totul”
- Crucea este calea spre Acasă, scară și ușă spre Împărăția Cerurilor
- Maica Domnului e supărată pe aceia care nu-i cer nimic

Buletinul parohial apare cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Teofan,
Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Colectivul de redacție

Coordonator

Preot Petru Munteanu

Secretar

Carmen Vîntu-Moisă

Colectivul de redacție

Brîndușa Dediu

Prof. Vasilica Dimitriu-Sîrghie,

Preot diacon Daniel Sîrghie,

Gheorghe Măriuța

Cristina Toma

Redacția copiilor

Cosmina Ursu

Maria Dimitriu-Sîrghie

Coperți și grafică

Ciprian Băbușanu

Cuprins

Editorial	p. 3
Actualitate parohială.....	p. 11
Cateheză	p. 20
Ne scriu cititorii	p. 30
Un strop de sănătate	p. 40
Cuvinte încrucișate	p. 42
Pagina tinerilor.....	p. 43
Rubrica Poftă bună!	p. 47
Pagina copiilor	p. 48
Cine știe răspunde	p. 51
Din comunitate	p. 52
Recomandare de lectură.....	p. 54



Taina vieții



Motto:

- „- Părinte, zise ucenicul, dezvăluie-mi taina vieții.
- Nu pot.
- De ce?
- Pentru că este o taină.”

Ce înseamnă să fii necunoscut?

Să fii amestecat în mulțime, într-o barcă sau călătorind pe jos îngrămădit printre alții, categorisit după ceilalți, de o lume preocupată de celebritate, meritată sau nu.

Când măsura evaluării noastre și a celorlalți este în funcție de ce avem, de felul cum arătăm, viața devine inevitabil o experiență descurajantă, caracterizată de lăcomie, invidie și dorința de a fi altcineva.

Există clipe în marea „taină a vieții” când florile își pierd culoarea și parfumul dintr-un motiv aparte, când muzica ce ne înconjoară nu mai transmite nimic, când vocea plină de cuvinte care ni se adresează sună sec și fără de înțeles, când cel de lângă mine, care odinioară era delicat și frumos, pare un străin periculos.

Intrarea în această stare ca și ieșirea din ea se aseamănă cu ziua cuprinsă de norii întunecați, de vânt și ploi, zi care odinioară era senină și caldă ...

Ce dureros este să intri în spațiul gri și monoton, când florile își pierd parfumul și culoarea, când simfonia clipelor care se scurg nu se mai aude și înțelege, ori și mai rău, când persoana de lângă mine devine un pericol sau inamic.

Putem spune că mai rău decât a nu vedea este să vedem răul și

întunericul, urâtul și hidoșenia, ajungând incapabili să simțim și să căutăm frumosul în tot ce ne înconjoară.

Astăzi, suntem presați prin diverse mijloace din mass-media să intrăm într-un „spațiu cultural” unde senzația că suntem nedreptățiți este omniprezentă. Dacă toate încercările și insuccesele noastre pot fi reproșate altcuiva, devenim eliberați de sarcina grea a examinării propriului comportament, „taina vieții” ajungând o categorisire într-un lung șir de obstacole...

Mai presus de toate, plasând responsabilitatea în afara noastră, nu reușim să ne schimbăm atitudinea cu nimic constructiv și benefic.

Trecem prin încercări, prin valuri și ceață în experiența unică a „tainei vieții” noastre (ce este o sclipire de conștiință între două mari taine-tăceri), dar reușita cuprinderii ei constă în curajul și încrederea de a aștepta ca norii și încercările să se risipească, în atitudinea plină de credință în prezența lui Dumnezeu. Când șovăim să aplicăm ceea ce suntem la ceea ce știm, „taina vieții” ca bucurie a noastră suferă.

Așa cum florile înmuguresc, înfloresc pline de parfum și se umplu de semințe, „taina vieții” se descoperă în creșterea noastră ca o cunoaștere de folos prin grijă și compasiune a unora față de alții.

Problema esențială a tainei vieții, am putea spune că stă în ceea ce pot face eu acum pentru a îmbunătăți viața celorlalți. Un proces de iertare, un act de voință, de împăcare cu propriul trecut prin starea de comuniune cu Dumnezeu și semenii.

17 septembrie 2015

Preot Petru Munteanu

- Oamenii nu sunt lucruri -



Viața este plină de probleme. Probleme care par a nu avea soluții. Probleme personale, probleme familiale, de serviciu, probleme în cartier cu vecinii, probleme în întreaga

lume.

Filozoful Martin Buber în cartea lui „Eu și Tu” a scris că ne privim prea des unii pe alții ca pe niște obiecte, și nu ca oameni. Un obiect este „ceva” iar o persoană este „cineva”. Dacă tratez o persoană ca pe ceva, ca pe un obiect pe care îl pot folosi pentru propriile scopuri, devin la rândul meu ceva și nu mai pot fi o ființă vie, ci un robot.

Relația dintre „eu și ceva” nu este aceeași cu relația dintre „eu și cineva”. Omenirea formată din ceva-uri nu are nimic de-a face cu omenirea vie. Buber spune: „Dacă un om îi permite să capete autoritate, lumea în continuă dezvoltare a aceluia CEVA îl depășește și îl privează de realitatea propriei ființe”.

În contrast, Martin Buber afirmă: „Dacă văd o ființă umană ca o parte din mine, aceasta nu este un lucru printre lucruri”.

Societatea de acum promovează transformarea sau hibridizarea lui „Cineva” în „Ceva (oarecare lucru)”.

Aceasta poate fi sesizată cu ușurința prin care frica, bănuiala, neacceptarea celor ce aleg diferit, separarea de cei ce au opinii diferite devin forme manifest ale transformării lui cineva în ceva.

Pr. Petru Munteanu
Septembrie 2021

- Prietenul tău, Duhovnicul -



Cele mai multe întrebări se nasc astăzi și în privința acestui act de ucenicie față de duhovnic. Deși această cale a mentoratului duhovnicesc a fost deschisă de însuși Iisus Hristos, orientarea modernă și postmodernă a

societății de astăzi a eliminat în mare parte idealurile din trecut.

Nu doar idealul ucenicului sau fiului duhovnicesc pare puțin cunoscut dar și atitudinea față de părinți, familia biologică, față de cei vârstnici, nu mai este bine înțeleasă.

Această schimbare a idealului în lume a lucrat discret și abil într-o asemenea măsură încât a dus la conflictele mondiale ale vremurilor noastre. Ciocnirile dintre națiuni și dintre clasele sociale, tulburările din viața socială și familială, toate apar din unul și același motiv.

Dacă cineva m-ar întreba care este cauza neliniștii

generale actuale, aş putea răspunde că este lipsa idealismului.

Încă din timpul Mântuitorului Iisus Hristos calea ucenicului, a fiului duhovnicesc se aplica în toate domeniile vieţii.

Această cale a devoţiunii şi a iubirii creştine aduce vindecare în tot şi în toate. Respectul şi buna cuviinţă sunt elementele distinctive care arată pe ucenic şi îl descoperă pe duhovnic.

Această formă de iubire manifestată în consideraţie şi respect, ar trebui să depăşească orice pasiune pământească.

Nu oricine înţelege acest lucru, nu oricine îşi dă osteneala să păşească pe această cale.

Prima lecţie pe care un ucenic o învaţă de la duhovnicul său este lecţia încrederii.

Încrederea acordată duhovnicului poate fi identificată prin cele trei tipuri de ucenici:

1. Ucenicul care acordă parţial încredere. Acest tip de persoană procedează aşa în toate domeniile lui de activitate, în familie, afaceri, profesie etc.

Ea se încrede şi se îndoieşte, se încrede şi se teme. Nu poate păşi nici în cer, nici pe pământ; este undeva între cele două.

2. Al doilea tip este cel care are încredere în duhovnic dar este șovăielnic în statornicia hotărârii luate. Nu este sigur pe el însuși.

3. Al treilea tip este cel care își pune toată încrederea în părintele duhovnic fiindcă se simte încrezător.

Iisus Hristos a avut în jurul său oameni din toate cele trei categorii. Mii de oameni din prima categorie au venit, s-au îmbulzit în jurul Său după care L-au părăsit. Pe cât de repede au fost atrași, pe atât de repede L-au părăsit.

Din a doua categorie fac parte cei ce perseverează o vreme, așa cum un bețiv merge și tot merge; dar când se trezesc, aceștia se întreabă: „Încotro mă îndrept? Nu în direcția bună”.

Mii de ucenici L-au urmat pe Iisus Hristos, dar la sfârșitul încercării Sale au rămas numai cei care, înainte de a se încrede în El, au avut încredere în propria lor inimă. Legătura dintre ucenic sau fiu duhovnicesc și duhovnic este posibilă DOAR când cei doi îl caută și îl doresc pe Mântuitorul Iisus Hristos. Legătura aceasta se transformă într-o Cincizecime continuă, într-o Liturghie Cosmică.

Prin ucenicie, o persoană deprinde morala că, indiferent de poziția în care s-ar afla, că este soț sau soție, fiu sau fiică, angajat sau prieten, el trebuie să dea dovadă de încredere, fermitate și statornicie în tot ce face.

Să nu uităm niciodată că duhovnicul este și el la rândul lui, un ucenic al cuiva.

În realitate nu există duhovnic... Singurul Mare Duhovnic este Bunul Dumnezeu, noi toți suntem ucenicii Săi.

Lecția ucenicului pe care ar fi bine s-o învățăm, este prima și ultima lecție a vieții noastre duhovnicești.

Pr. Petru Munteanu

Septembrie 2024

„A asculta Cuvântul lui Dumnezeu nu înseamnă să pierzi ceva,
ci înseamnă să câștigi totul”

*„Maica Domnului este ocrotitoare, este Mamă a Pruncului Iisus pe care l-a crescut, este Mamă Milostivă și de aceea este ocrotitoare, în primul rând a familiilor, a copiilor, dar și a tuturor oamenilor care au nevoie de ajutorul ei. Ea aduce bucurie acolo unde este întristare”,
Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.*



Nașterea Maicii Domnului este sărbătorită pe 8 septembrie și este cunoscută popular ca Sfânta Maria Mică, în contrast cu Adormirea Maicii Domnului, care este numită Sfânta Maria Mare. Aceasta este prima sărbătoare cu cruce roșie din noul an bisericesc, care începe la 1 septembrie.

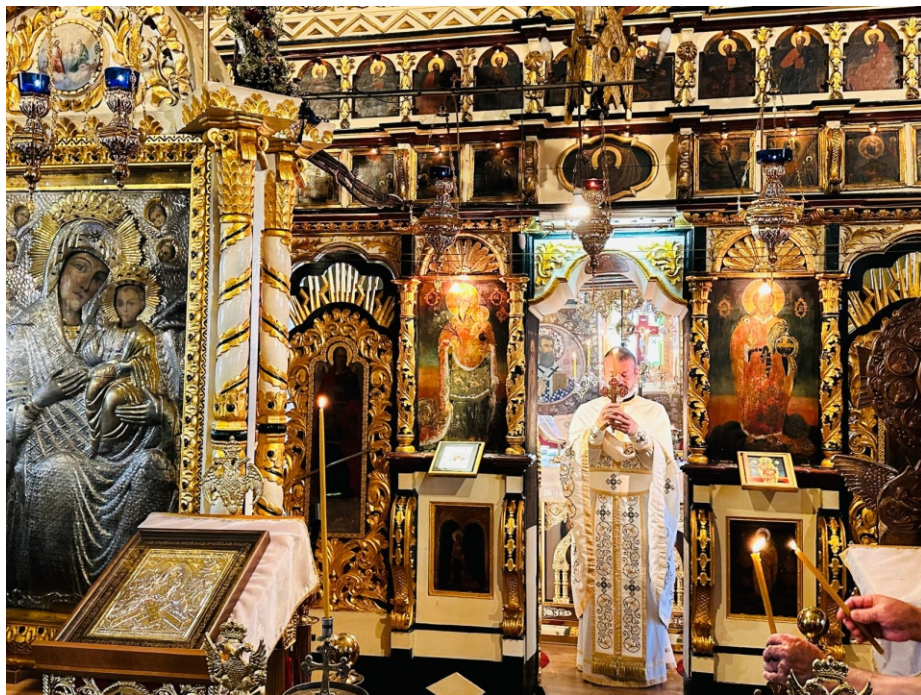
Sfinții Părinți au stabilit ca această sărbătoare să aibă loc pe 8 septembrie, deoarece cifra 8 simbolizează veșnicia și viața fără sfârșit. Ziua ne reamintește că suntem chemați să pășim în Împărăția eternă a iubirii Tatălui, Fiului și Sfântului Duh.



Pentru a celebra sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului enoriașii Parohiei „Sfinții Voievozi” din Săvinești au luat calea bisericii, încă de la primele ore ale dimineții de 8 septembrie 2024, pentru a participa la Sfânta Liturghie oficiată de părintele paroh Petru Munteanu.

După lecturarea pasajului evanghelic, părintele Munteanu a ținut cuvântul de învățătură, expunând un mesaj care îndeamnă la ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu și pune accent pe importanța binecuvântării divine în viața credincioșilor, în contextul sărbătorii Nașterii Maicii Domnului.

Un aspect central al omiliei părintelui Munteanu este simbolistica Maicii Domnului, prezentată ca noua Evă, din care se va naște Hristos, Noul Adam, care aduce mântuirea omenirii. Prin analogie cu creația lumii, în care Eva a fost plămădită din coasta lui Adam, Maica Domnului devine mama spirituală a tuturor, purtătoarea darului divin și a Împărăției lui Dumnezeu.



Privind mai cu luare aminte asupra textului scripturistic rostit, părintele Munteanu a subliniat faptul că ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu este mai valoroasă decât orice altă ocupație.

Astfel, aflăm că Mântuitorul este primit în casa a două femei, Marta și Maria. Marta, preocupată de hrănirea trupească a lui Hristos, este muștrată blând de Mântuitor, care îi spune că Maria a ales partea cea bună, ascultând Cuvântul Său. Această istorisire

devine un punct de plecare pentru a sublinia că ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu este mai valoroasă decât orice altă îndeletnicire lumească, îndreptată către periferie sau aspectul fizic sau exterior, neglijând ascultarea și hrana duhovnicească, pentru că „ferice de cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-L împlinesc”.



Ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu este definită ca o cale către binecuvântare și fericire, iar părintele paroh îi îndeamnă pe credincioși să-și prioritizeze viața spirituală și să caute liniștea duhovnicească necesară pentru a-L auzi pe Dumnezeu.

În societatea modernă, plină de zgomot, nu este deloc ușor să faci liniște, însă liniștea duhovnicească ca stare de căutare a Împărăției lui Dumnezeu este primul pas în urcușul duhovnicesc.

„A asculta Cuvântul lui Dumnezeu nu înseamnă să pierzi ceva, ci înseamnă să câștigi totul. În tot ceea ce faci, dacă pui prioritate în ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu și îndeplinești activitățile zilnice cu

această stare, te împlinești mai mult decât crezi acum sau îți spun alții.



Doar atunci devii un om binecuvântat de Dumnezeu.

Noi spunem și repetăm credincioșilor, doar către cei care au curaj să încerce, că menirea noastră nu este să fim oameni de succes, ci oameni ai binecuvântării.

Succesul este ca un balon de săpun. Alergăm spre acesta socotind că pentru acest succes merită să sacrificăm viața noastră, relațiile de familie, sănătate, principii și valori sănătoase.

Nu căuta niciodată succesul, ci caută să fii un om binecuvântat de Dumnezeu. Ascultă întâi Cuvântul Domnului, ascultă-L și lasă-L să lucreze în inima ta cu tine. Nu alerga după succes. Nu îți împinge copiii să meargă pe panta aceasta care duce către nimic și nicăieri, ci învață-i să fie oameni ai binecuvântării.”

Un alt punct important, pe care-l regăsim în omilia părintelui Munteanu, este rolul femeii creștine, care este descrisă ca un pilon

al familiei și al neamului. Prin ascultarea și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu, femeia devine salvarea neamului, asemenea Maicii Domnului, care a adus mântuirea prin nașterea lui Hristos. Criza femeii creștine, adesea abuzată și îndepărtată de credință, este văzută ca o amenințare la adresa viitorului spiritual al neamului. Femeia creștină, mamă, fiică, sau soră, este chemată să devină un model de ascultare și trăire în Cuvântul Domnului, contribuind astfel la binecuvântarea și salvarea familiei și a comunității.



În final, omilia expusă de către părintele paroh este o chemare la revenirea la valorile autentice, la ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu și la regăsirea liniștii duhovnicești, a isihiei, dobândită în pacea și liniștea rugăciunii care ne aduce mai aproape de Împărăția lui Dumnezeu, de prezența Lui.

Sfințenia și binecuvântarea nu se obțin unilateral prin succesul material, ci printr-o viață trăită în conformitate cu

Învățăturile lui Hristos, împlinite prin faptele și viața noastră.



Un moment special, la finalul Sfintei Liturghii, a fost prestația tinerelor talente de la Asociația Culturală Viva Allegría din Piatra Neamț, coordonată de doamna profesor Alina Apetrii. Daria Parlafes, Jessica Chifu alături de doamna profesor, au adus armonie și bucurie în inimile celor prezenți prin interpretarea unor cântece religioase dedicate Maicii Domnului. Cu voci angelice, copiii au cântat melodii care au inspirat credincioșii și au adăugat o notă de emoție evenimentului.

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului s-a încheiat în Parohia „Sfinții Voievozi” din Săvinești cu un popas duhovnicesc la Troița închinată Sfintei Maria. Slujba de hram a fost săvârșită de părintele Petru Munteanu, având alături familiile care au contribuit la ridicarea troiței, precum și prietenii acestora.



Troița a fost ridicată cu multă dragoste de către familia Sandu, în anul 2000, pentru ca fiecare trecător să se poată ruga lui Dumnezeu pentru sănătate, pentru a mulțumi Celui de Sus pentru „darul vieții și pentru tot ce avem. Să aprindem o lumânare, lumină atât pentru noi, cât și pentru sufletele celor trecuți la cele veșnice”, ne-a mărturisit domnul Sandu Dumitru.

Nașterea Sfintei Fecioare este rodul rugăciunii Sfinților, Dreptilor și Dumnezeieștilor Părinți

Ioachim și Ana, care au făgăduit lui Dumnezeu că, dacă vor avea un copil, îl vor închina Lui.



Drepții Ioachim și Ana, părinții Fecioarei Maria, deși înaintați în vârstă, și-au dorit nespus de mult un copil. Cum încercările de o viață nu au dat roade, rugăciunile au rămas unica lor șansă. Dumnezeu le-a ascultat rugile fierbinți, dăruindu-le un odor cu chemare dumnezeiască, cu o menire sfântă pe pământ. Totodată, Ioachim și Ana au promis că, dacă vor avea un copil, îl vor închina lui Dumnezeu. Astfel, la vârsta de 3 ani, Maica Domnului a fost dusă la Templul din Ierusalim, unde s-a pregătit să devină un templu viu, din care Hristos avea să își asume firea omenească pentru a o sfinți.

Brîndușa Dediu



*Crucea este calea spre Acasă,
scară și ușă spre Împărăția Cerurilor*



Doamne, ajută-mă să îmi port Crucea,
cu demnitate și credință nestrămutată
și să nu mă vait, cu cârtire și nerecunoștință,
în încercări și ispite, niciodată!
Ajută-mă, Doamne, să mă lepăd de sine,
să-mi iau Crucea și să-Ți urmez, Ție
și să conștientizez că Tu îngădui să beau
din paharul necazurilor, pentru că mie,
aceasta îmi este spre folos și întărire duhovnicească,
că doar așa mă asemăn cu Tine
și pot transforma suferința Crucii în biruința morții
și bucuria Învierii și vieții divine.

Ajută-ne, Doamne, să conștientizăm că
asumarea Crucii ne scapă de veșnicia morții,
așa cum au conștientizat sfinții și mucenicii
ce-au pătimit cu bucurie și și-au iertat călăii.

Doamne, ajută-ne să ne asumăm liber
și conștient Crucea de pe umerii sufletelor noastre
și inima să ne fie o cruce și un tron, pe cruce
să ne răstignim sinele, în brațele iubitoare
ale lui Doamne, iar pe tron să ne dorim adânc
să stea Hristos, să Îl chemăm cu multă iubire
ca să ne fie lăuntru Împărăție a lui Dumnezeu
și inima să ne devină o sfântă Biserică a Lui.
Doamne, ajută-ne să ne dăruim necondiționat
doar Ție și să ne eliberăm din capcana sinelui
ca să nu ne dorim să fim mici dumnezei
pe pământ și să ne lăsăm conduși de patimi și păcate,
căci, dacă facem voia noastră și ne urmăm
pe noi înșine, și nu pe Hristos, gustăm din moarte.

Să nu uităm, așadar, niciodată, că fără Cruce
nu este Înviere și fără Înviere nu este Cruce
și, că de la Botez până la mormânt, ne însoțește Crucea
pe care, dacă cu credință o vom duce,
vom învia odată cu Hristos, căci împărtășindu-ne
din patimile Lui și de slava Sa ne-mpărtășim.
Ducându-ne crucea de pe umerii sufletului,
cu bucurie, nădejde și fără cârtire, pe Hristos Îl iubim,
Îi dăruim întreaga viață și-L mărturisim,
Îl ușurăm de povara greutăților
noastre și nu-L mai răstignim
cu greșalele, păcatele și patimile noastre,
așa Îi arătăm că vrednici următori
ai Lui, ne dorim să fim.

Să ne înarmăm cu toții, cu cugetarea cumplitelor
dureri ale Mântuitorului nostru
și așa pe ale noastre le vom liniști
și le vom răbda cu iubire, bucurie,
smerenie și credință, împlinind poruncile
lui Dumnezeu și respectând ale Sale legi.
Să-I răspundem lui Hristos, cu dragoste
pentru dragoste, să-I fim recunoscători,
pentru că s-a răstignit din iubire,
pentru a ne elibera din lanțurile păcatului
și morții, a ne uni cu El și a ne
înveșmânta în nădejdea la mântuire.

Fericiți sunt, așadar, cei ce nu se simt
doborâți sub greutatea Crucii lor spirituale,
fiindcă au mereu în fața lor,
imaginea prezenței și ajutorului lui Dumnezeu,
fericiți sunt cei ce nu sunt prizonierii temerilor și fricilor.
Fericiți sunt cei curajoși și credincioși,
care nu evită să se confrunte cu tot
ce le oferă viața, și bun, și rău,
înșușindu-și astfel multe lecții care-i călesc,
înțeleptesc, le liniștesc sufletele și
inimile, care le întăresc credința,
și-i învață ce înseamnă răbdarea,
smerenia, încrederea tare în pronia divină,
iertarea, iubirea, bucuria, biruința.

Fericiți sunt cei ce conștientizează că,
Crucea este calea spre Acasă, scară
și ușă spre Împărăția Cerurilor.
Fericiți sunt cei ce în necazuri își înalță
inima la Dumnezeu și cred că tot ce le vine
de la El, este spre binele lor...
Fericiți sunt cei ce au înțeles Crucea,
nu ca pe un lemn pe care îl purtăm
pe umăr, ci ca o povară interioară,
purtată pe umerii sufletului. Fericiți
sunt cei ce văd în Cruce, un prilej de
îmbogățire duhovnicească...

Cristina Toma

Maica Domnului e supărată pe aceia care nu-i cer nimic

Acest mărgăritar duhovnicesc al părintelui Arsenie Papacioc mi-a plăcut foarte mult și cred cu tărie, că e perfect adevărat ce a spus marele duhovnic al neamului nostru. De ce cred așa? Fiindcă Maica Domnului are o inimă de mamă, atât de bună și de milostivă, încât nu poate rămâne indiferentă la suferințele și lipsurile noastre și ne îmbrățișează cu brațele iubirii necondiționate, ne ocrotește cu Sfânt Acoperământul Său pe toți cei ce îi cerem ajutorul.



Bunul Dumnezeu, Măicuța Domnului, sfinții - casnicii și prietenii lui Dumnezeu - îngerul păzitor, nu ne forțează să le cerem ajutorul, nu ne forțează să credem că mereu veghează asupra noastră și ne binecuvintează cu al lor Har și iubire de oameni, dar se întristează când refuzăm ajutorul și iubirea lor, preferând nefericirea în locul fericirii, tristețea în locul bucuriei, deznădejdea în locul nădejzii, întunericul în locul luminii, păcatul în locul virtuții, ș.a.m.d.

Măicuța Domnului ne iubește atât de mult!!! Ar vrea să fim mereu cu sufletul plin de bucuria ca roadă a Duhului Sfânt, ar vrea să strigăm la Ea în necazuri și ispite, în suferințe și nevoi, ar vrea să

fim curajoși și să îndrăznim să-i cerem ajutorul, ar vrea să nu ne îndoim niciodată, că mijlocește pentru noi în fața Tronului Sfintei Treimi. Se supără Măicuța Domnului când nu-i cerem nimic și ne lipsim de darurile minunate pe care ni le-ar oferi cu multă dragoste, așa cum o mamă iubitoare oferă copiilor ei: iubirea, milostivirea, rugăciunea, timpul vieții ei, așa cum o mamă iubitoare se dăruiește pe sine copiilor ei.

Măicuța Domnului veghează și asupra celor ce nu-i cer nimic, dar pentru cei care îi cer ocrotirea, mijlocește grabnic. Celor care îi cer ajutorul, le poartă poverile, le alină suferințele, le luminează mintea și sufletul, înțelepțindu-i pentru a găsi soluțiile cele mai bune și de folos, potrivite pentru rezolvarea problemelor lor, le șterge lacrimile ochilor inimii, lacrimi izvorâte din cauza răutăților, nedreptăților, judecăților și prejudecăților de tot felul, urii, invidiei, clevetirii, minciunilor, egoismului, indiferenței, care stăpânesc lumea toată. Celor care îi cer ajutorul, Măicuța sfântă le poartă Crucea spirituală când cad sub povara ei, nemaiputând înainta pe drumul vieții de unii singuri. Măicuța sfântă le poartă crucea, ca să Îl ajute astfel și pe Fiul Ei iubit, pe Domnul Iisus Hristos, să-I ușureze și Lui povara, căci cu iubirea Sa de oameni ar purta singur, aceste cruci aruncate de cei care și-au pierdut credința, nădejdea, curajul, puterea și voința de a înainta pe drumul vieții, nu numai când acesta este lin și fără obstacole, ci și când este abrupt și plin de capcane de tot felul.

Măicuța Domnului vindecă neputințele trupești și sufletești ale celor care îi cer tămăduire, Măicuța Domnului vine cu drag să slujească celor bolnavi, celor gârboviți de anii bătrâneții, celor uitați și părăsiți de copiii lor, de rudele lor, de semenii lor. Vine cu drag să slujească orfanilor și văduvelor, asigurându-le pâinea zilnică. Vine să slujească cu drag tuturor copiilor care o strigă să-i ocrotească de toată primejdia, așa cum a ocrotit de foc pe copiii lăsați închiși de mama lor în casă, atunci când s-a dus la treburile câmpului, pe copiii lăsați în grija mamei din icoană.

Măicuța Domnului ajută pe ce ce au devenit sclavii celui rău

să scape din lanțurile păcatului, atunci când conștiința lor adormită de minciunile și promisiunile viclene ale vrășmașului se trezește din somnul spiritual.

Măicuța sfântă e grabnic ajutătoare pentru toți cei care strigă cu nădejde și credință la Ea, cu credința autentică, care te face să crezi că Maica Domnului e mama care te poartă în brațe când ești obosit și doborât de poverile vieții, e mama care te îmbrățișează cu iubire la pieptul ei în care bate o inimă ce cuprinde în ea întreaga lume cu suferințele și necazurile ei.

Recunosc, că eu strig de multe ori la Măicuța sfântă și o rog să fie mama mea, să fie mama care mă iubește în ciuda tuturor defectelor mele, să fie mama care mă strânge cu iubire la pieptul ei, când mă simt tristă, deznădăjduită, nedreptățită, umilită, batjocorită de cei din jurul meu, când mă simt păcătoasă și murdară de mâlul greșelilor și patimilor mele, când mă simt prinsă în capcana celui rău. Mă cuibăresc în brațele mamei cerești și e atât de bine când sunt acolo, e atât de fericit și de liniștit sufletul meu, când mă simt ocrotită de Maica sfântă! E locul cel mai cald și mai primitor, e locul unde uit de toată grija cea lumească, de toată durerea sufletului meu, de toată deznădejdea cea rea care-mi răpește pacea și bucuria inimii. Mă cuibăresc în brațele mamei cerești și îi spun: *Mama mea, nădejdea mea, apără-mă de răutatea celor ce nu mă iubesc și-mi vor răul, apără-mă și de răutatea din inima mea, care mă împiedică să fiu sălaș al Duhului Sfânt! Maica mea cea bună, iubește-mă, Te rog, iubește-mă mult de tot, deși nu merit, pentru ca iubirea Ta să umple golul din inima mea, golul care îmi ține sufletul în tristețe și întuneric, iubește-mă, Te rog, și-mi înveșmântează sufletul în lumina nădejzii și bucuriei, în lumina speranței și credinței! Mama mea din cer, acoperă-mă cu Sfântul Tău Acoperământ ca să nu pot fi atinsă de nimic urât și rău din lumea în care trăiesc! Măicuța sfântă, șterge-mi, Te rog, lacrimile de neputință, care îmi umplu ochii inimii și ai sufletului, Te rog, ajută-mă cu rugăciunile Tale sfinte să răzbat prin hățișurile acestei vieți, să am curajul să lupt cu toate patimile mele, să am putere să înlătur orice obstacol de pe drumul vieții, care mă împiedică să mă întorc ACASĂ! Te rog, Maica mea, ajută-mă să trăiesc în spațiul Învierii lui Hristos, ajută-mă să-L iubesc pe Fiul Tău, din toată inima mea, cu toată puterea mea, ajută-mă*

să-L mărturisesc cu iubire și credință cu întreaga mea viață! Ajută-mă să nu-L întristez cu păcatele mele, vreau să fii fericită că-L iubesc mult pe Fiul Tău. Știu, că cea mai mare bucurie a Ta e să fie Fiul Tău, iubit și cinstit. Mamă, sunt îndrăzneată, cu cererile mele, nu-i așa? Tu mă iubești, însă, și mă înțelegi. Tu nu te superi pe mine, dacă strig la Tine când am nevoie de ajutorul Tău, ci cred cu tărie, că Te-ai supăra mai mult, dacă nu aș face-o, fiindcă așa aș arăta că nu am încredere, că ești grabnica mea ajutoare. Nu-i așa, Măicuța mea iubită?

Alteori mă cuibăresc și la picioarele Măicuței sfinte și o rog să mă mângâie pe creștet, o rog să mă lase să-i îmbrățișez și să-i sărut cu iubire picioarele, o rog să-mi primească florile ce i le ofer cu iubire și recunoștință în dar. Cât e de minunat când Te simți iubită de Măicuța Domnului! Și când sunt iubită de Măicuța, nu mai sunt egoistă, atunci aș vrea să simtă și cei dragi ai mei și dușmanii mei și întreaga lume, iubirea Sa dătătoare de viață și o rog cu curaj să reverse și asupra lor, milostivirea și iubirea Ei. Și nu m-a lăsat niciodată Măicuța mea cea dragă să mă îndoiesc că mi-ar împlini această rugămintă. Curajul pe care-l am când îi cer Măicuței sfinte să mă iubească și să mă ocrotească, îmi amintește de inocența copilăriei, îmi amintește de curajul acestei vârste în care copiii devin profesorii celor maturi când este vorba de lecțiile despre iubire, spontaneitate, sinceritate, curaj, când este vorba de a preda sensurile verbului „a crede”, „a fi”, „a visa”.

Recunosc, că uneori mă întrebam: Oare nu greșesc, fiindcă îi cer prea multe Măicuței sfinte, fără să merit să fiu ajutată și iubită mereu, oare nu o supără insistența mea, curajul meu copilăresc? Mi-era teamă, că am supărat-o de multe ori pe Maica cerului și a pământului, și de aceea m-am bucurat nespus când am citit din învățăturile duhovnicești ale părintelui Arsenie Papacioc cu care ne îndemna să-i cerem ajutorul Maicii Domnului în toată vremea vieții noastre, pentru că Ea nu se supără, ci dimpotrivă se supără când nu-i cerem nimic.

Să îndrăznim, așadar, frații mei întru Hristos, să cerem ajutorul Maicii Sale în furtunile vieții noastre și să nu o supărăm cu uitarea noastră, cu necredința noastră, cu îndoiala noastră, cu

nepăsarea noastră în fața sectarilor care hulesc numele cel sfânt al Său. Să luptăm cu curaj, cu armele Iubirii și ale Adevărului împotriva hulitorilor, a pleiadelor de prăbușiți din dreapta credință creștinească în prăpăstiile feluritelor rătăcirii, care nu o cinstesc pe Maica Domnului nostru drag, care o aseamănă pe Aceasta cu orice femeie de rând, care nu o recunosc drept Maica lui Hristos Dumnezeu.

Să îndrăznim să-i vorbim Măicuței sfinte despre toate nevoile, necazurile, durerile, încercările și întristările noastre, fiindcă ea ne ascultă cu multă iubire și blândețe și va mijloci pentru noi, păcătoșii, înaintea Altarului ceresc, grabnic și cu îndrăzneală. Să ne rugăm mereu Preasfintei Maicii noastre, așa cum ne îndeamnă Biserica noastră: „Împărăteasa mea preabună, și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor, ajutătoarea străinilor, bucuria celor mârniți, acoperitoarea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi, ci-l dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă ajuți, și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.”

Să o rugăm cu credință pe Maica Domnului, să ne ocrotească mereu, sub Sfânt Acoperământul Său, fiindcă așa cum a spus Pr. Stăniloae: „Acoperământul Maicii Domnului, susținut puternic prin rugăciunea Ei neadormită, înseamnă multe lucruri: ocrotirea, păzirea, apărarea, dar și sprijinirea noastră și dăruirea a tot lucrul bun și de folos. ...Acoperământul Maicii Domnului este strălucitor de lumină, pentru că el alungă dimprejurul nostru și din noi întunericul irațional al patimilor și viforul ispitelor, dar și pentru că prin el străbate ca printr-un nor străveziu lumina soarelui Hristos”. Și să nu uităm niciodată, dacă nu dorim să fim mereu nefericiți, că **Maica Domnului e supărată pe aceia care nu-i cer nimic.**

Cristina Toma

Sfaturi pentru căsătorie

„Pregătirea pentru căsătorie nu trebuie să înceapă nici prea devreme, nici prea târziu. Dacă tinerii sunt din fire mai iubitori de lume, de cele pământești, să fie pregătiți pentru căsătorie mai din timp. Iar dacă sunt firi mai retrase, mai religioase, să nu fie grăbiți, ci să înceapă a fi pregătiți ceva mai târziu, pentru a-și alege singuri calea vieții. Pentru a nu greși, se cere atât părinților, cât și fiilor lor, să se roage stăruitor lui Dumnezeu spre a li se hotărî, de sus, calea vieții pe pământ. De obicei, fetele trebuie îndrumate spre căsătorie începând de la vârsta de 16-17 ani; iar băieții, de la vârsta de 18-19 ani. Biserica, precum și legile civile, opresc căsătoria fetelor sub 16 ani și a băieților sub 18 ani. Ce bine ar fi dacă preoții ar organiza în biserică întâlniri speciale cu tinerii necăsătoriți, pentru a-i pregăti cât mai bine pentru viață și pentru formarea unei familii creștine model!” (Arhim. Ioanichie Bălan, Călăuză ortodoxă în familie și societate, II, Editura Trinitas, Iași, 1993)

Sub îndrumarea domnului Gheorghe Măriuța

Ghid pastoral de catehizare a mirilor



Ați vrea să fiți măcar pentru o zi,

îngeri de lumină și iubire?

Oare există cineva care nu și-a dorit să fie înger măcar pentru o zi? Nu știu câți semeni și-au dorit să fie îngeri, dar eu recunosc că mi-am imaginat de multe ori cum arată îngerii, prietenii noștri cerești, cum arată aripile lor diafane de culoarea purității, am dorit să vorbesc cu îngerii, ghizii noștri în călătoria pe drumul vieții, am dorit să simt atingerea suavă a aripilor îngerului meu păzitor și, da, recunosc, am vrut de



nenumărate ori să fiu măcar pentru o zi înger de lumină cu aripi de iubire necondiționată. Am vrut să fiu măcar pentru o zi un înger pământesc cu inima sinceră și smerită, cu inima ocean infinit de iubire de Dumnezeu și semeni.

Și de ce am din ce în ce mai des această dorință arzătoare de a avea măcar pentru o zi viață îngerească? Fiindcă de câțiva timp mi-am dat seama că îngerii există și printre oameni. Mi-am dat seama că există oameni care poartă aripile credinței, aripile iubirii, aripile compasiunii, aripile solidarității, aripile prieteniei adevărate, aripile speranței și nădejdii, aripile bucuriei, aripile smereniei, aripile adevărului și dreptății, aripile curajului, aripile tuturor virtuților creștine și morale.

De ce mi-am dat seama că există îngeri printre oameni?

Fiindcă sufletul meu a simțit atingerea aripilor lor de iubire, fiindcă am simțit căldura mâinilor lor care m-au ridicat din locul neputinței și m-au ridicat pe culmile speranței și nădejzii, pe culmile iubirii necondiționate. Am întâlnit oameni-îngeri care transmiteau în jurul lor, lumina iubirii și a bucuriei ca roade ale Duhului Sfânt. Am întâlnit oameni-îngeri, adevărați următori ai lui Hristos, îngeri pe pământ care mi-au insuflat dorința de a mă transforma din omul vechi plin de patimi, cu Haina Botezului murdărită de mâlul păcatelor și neputințelor mele, în omul nou, care își conștientizează urâtenia sufletească și dorește să pună început bun în viața sa.

În preajma oamenilor-îngeri simți căldura Harului Sfânt care îți topește învelișul gros de gheață al inimii împietrite, în preajma oamenilor îngeri, sufletul cântă simfonia iubirii, în preajma oamenilor-îngeri simți cum îți cresc aripile credinței, iubirii și nădejzii.

Cuvintele oamenilor-îngeri alină orice durere sufletească, cuvintele oamenilor-îngeri îmbărbătează, insuflă curajul necesar pentru a putea lupta împotriva oricărui obstacol al vieții. Cuvintele oamenilor-îngeri transmit infinita iubire de Dumnezeu și semeni, cuvintele oamenilor-îngeri sunt balsam pentru orice suflet întristat, rănit, umilit, îndurerat, nedreptățit sau sărac duhovnicește.

De ce aș mai vrea să fiu înger, măcar pentru o zi?

Aș vrea să fiu înger, să dăruiesc floarea smereniei, oamenilor mândri care se cred centrul universului, care se cred niște dumnezei pe pământ și care ar vrea să aibă toată lumea la picioare. Aș vrea să-i ating cu aripa smereniei pe toți cei mândri, ca să conștientizeze că fără Dumnezeu nu sunt nimic, nu valorează nimic, ci sunt doar frunze purtate în vânt, praf și nisip în furtună.

Aș vrea să fiu înger, să dăruiesc floarea adevărului și a sincerității, tuturor oamenilor ce s-au împrietenit cu minciuna și falsitatea. E atât de urâcioasă minciuna, e ca o noapte fără lună și

fără nicio stea pe cer! Minciuna e întunericul sufletului, minciuna ne îndepărtează de Dumnezeu Care iubește omul cu inima smerită și curată. De aceea aș vrea să alin orice suferință cauzată de minciună, falsitate și viclenie. Aș vrea să fiu înger, să pot scoate toate măștile falsității de pe chipurile și din sufletele oamenilor și să aduc în loc, lumina adevărului și a sincerității care înfrumusețează și radiază Har din belșug.

Aș vrea să fiu înger, să ating cu aripa solidarității și compasiunii pe oamenii cu sufletele împietrite, pe oamenii indiferenți la suferința semenilor lor. Aș vrea să fiu un înger al compasiunii, milostivirii, dăruirii, aș vrea să fiu înger cu inima ocean de iubire infinită care să se reverse asupra întregii lumi. Aș vrea să fiu un înger pătruns de dragoste față de toți oamenii, de dragostea aceea care pe toate le suferă, care pe toate le acoperă, de dragostea dusă până la sacrificiu, până la uitare de sine, de dragostea care nimic nu pretinde, care nimic nu așteaptă în schimb. Aș vrea să mângâi, să sprijin și să întăresc pe cel slab, să ating cu aripa nădejzii sufletele orfanilor, văduvelor, sărmanilor, bătrânilor, oropsiților, nedreptățiților, nefericiților. Aș vrea să împlinesc legea lui Hristos care respiră iubire, care se hrănește cu iubire, care izvorăște iubire. Aș vrea să învăț oamenii, lecția iubirii necondiționate, a iubirii care vindecă orice rană, orice suferință, orice nedreptate.

Aș vrea să fiu înger ca să predau lecții de prietenie adevărată, sinceră și curată, tuturor oamenilor. Aș vrea să-i ajut pe aceștia să obțină note de trecere la examenul comuniunii, la examenul omeniei, la examenul slujirii lui Dumnezeu și a aproapelui. Aș vrea să fiu înger ca să liniștesc toate inimile oamenilor și să molipsească cu pace pe cei mânioși și certăreți, pe cei fără răbdare, pe cei nemulțumiți mereu de tot ce se petrece în viața lor, fie bun, fie rău. Aș vrea ca doar pacea, înțelegerea, armonia să domnească în întreaga lume, aș vrea să trăim cu toții în Raiul iubirii, bucuriei, frumosului, frăției. Aș vrea să fiu un înger de lumină, care să împrăstie bezna răutății, bezna egoismului, bezna invidiei, care să șteargă lacrimile celor oropsiți și nedreptățiți.

Aș vrea să fiu înger, să am virtutea rugăciunii, aș vrea să fiu înger cu glas de privighetoare care să înalțe în orice clipă a vieții imne de slavă și mulțumire Bunului Dumnezeu, pentru darul vieții,

pentru frumusețea divină a Creației Sale, pentru toate binecuvântările Sale. Aș vrea să fiu înger ca să slavoslovesc cu sufletul pe Domnul nostru drag. Aș vrea să fiu înger, ca rugăciunea să devină pentru mine aerul vieții, apa vieții, hrana vieții, ca rugăciunea mea să fie doxologie, ca rugăciunea mea să fie lipsită de interes personal, ca rugăciunea mea să fie neîncetată și izvorâtă din iubire. Aș vrea să fiu înger, să mă pot ruga, așa cum se roagă Biserica: „Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.”

Aș vrea să fiu înger, să ating cu aripa simplității inimile celor ce iubesc luxul și modernismul lumii consumeriste în care trăim. Aș vrea să mă bucur doar de soare, de iarbă, de flori, de cer, de stele, de ploaie, de nea, de rouă, de zbor de păsărea, de zâmbete, de îmbrățișări, de poezie, de cântec, de joc de copil angelic. Aș vrea să alung din inimile oamenilor, dorința de a aduna comori materiale, dorința de a locui în palate, dorința de a conduce mașini scumpe, dorința de a stăpâni lumea prin puterea oferită de bani și de statut social. Aș vrea să fiu înger și să ajut oamenii să conștientizeze, că bogăția cea mai mare este bogăția adunată în visteria sufletelor lor, că bogăția cea mai mare e sălășluirea Harului Sfânt în inima lor.

Aș vrea să fiu înger măcar pentru o zi. Dar ce mă împiedică oare, să am o viață îngerească? Domnul nostru drag pe toți copiii Lui ne vrea îngeri de lumină, dar eu ca majoritatea semenilor, aleg să fiu de partea întunericului, fiindcă nu am învățat lecția iubirii, fiindcă nu am învățat lecția iertării, fiindcă nu am învățat lecția smereniei, lecția slujirii, fiindcă nu am credință cât un bob de muștar, fiindcă nu mi-am deschis larg brațele inimii ca să îmbrățișez strâns, strâns: Adevărul, Dreptatea, Iubirea, Milostivirea, Lumina, Înțelepciunea, Pacea, Răbdarea, Smerenia, Ascultarea, Nădejdea, Credința cea adevărată, și să nu le mai las să plece niciodată din casa sufletului meu.

Mă împiedică să fiu înger de lumină, faptul că nu l-am ales drept „Tovarășul” vieții mele, drept „Prietenul” meu cel mai bun, drept Domnul inimii mele, pe Hristos - Lumina lumii - ci sunt așa o creștină căldică care slujește la doi domni, la Cel ce mă iubește și la cel ce nu mă iubește, la Cel Care s-a răstignit din iubire pentru mine pe Cruce, dar și la cel ce mă vrea în iadul ne iubirii, în iadul beznei necredinței și împietririi sufletești.

Mă împiedică să fiu înger de lumină, faptul că libertatea vieții mele nu o folosesc într-un mod responsabil, faptul că nu trăiesc în spațiul Învierii lui Hristos, ci în spațiul lumii consumeriste, iubitoare de plăceri de tot felul.

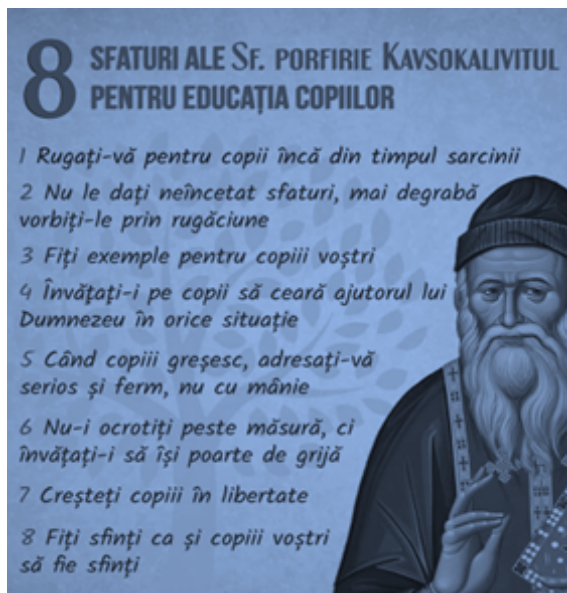
Oare cum ar fi această lume, dacă am fi cu toții îngeri de lumină, care am căuta și am vedea doar lumina din sufletele noastre, lumină datorată sclipirii diamantului divin din noi, datorată prezenței icoanei lui Dumnezeu în noi? Oare cum ar fi să fim îngeri ai iubirii, iubire care vindecă și transformă totul în frumusețe și bucurie sfântă? V-ați pus vreodată această întrebare? Ați visat că întreaga lume era iluminată de iubire divină?

Cristina Toma

Sfaturi pentru bună credință și comportare

Aducându-ne aminte neîncetat de cuvintele Sfântului Serafim de Sarov care spune că: „scopul vieții noastre creștinești este mântuirea”, să luăm aminte și să respectăm cele câteva puncte din programul de viață duhovnicească descris mai jos:

1. Să începem fiecare zi a vieții noastre cu rugăciunile dimineții, aprinzându-ne „candela sufletului” prin „momente de convorbire” cu Dumnezeu.
2. După rugăciunile dimineții, să luăm pe nemâncate anafură și agheasmă și să ne ungem pe frunte cu ulei sfințit.
3. Să ținem post miercurea și vinerea, respectând patimile Domnului nostru Iisus Hristos, fiindcă miercuri a fost vândut și vineri răstignit. Atenție! Postul nu ține numai până la apusul soarelui, ci până la miezul nopții!
4. Să mergem la Sfânta Biserică, în fiecare duminică și-n sărbătorile religioase, participând la sfintele slujbe; să fim prezenți nu numai cu trupul, ci și cu sufletul, trăind (sufletește) fiecare cuvânt ce-l auzim acolo.
5. Să nu lucrăm duminica și-n sărbătorile religioase, căci călcând a patra poruncă Dumnezeiască: „Adu-ți aminte de ziua odihnei să o



sfințești..." vom primi pedeapsa cuvenită, dărâmându-ni-se și ruinându-ni-se tot ce am clădit material călcând porunca sfântă.

6. Să facem sfeștanie (sfințirea casei) cel puțin o dată pe an. Iar dacă observăm lucruri suspecte (vrăji, farmece, neînțelegeri), să facem sfeștanie de mai multe ori pe an.

7. Să sfințim mașina cu care călătorim; pământul pe care îl semănăm și îl recoltăm, pentru a avea protecția Duhului Sfânt.

8. Să stropim prin casă, la locul de muncă etc., cel puțin o dată pe lună, cu apă sfințită.

9. Să tămâiem cât mai des prin casă cu smirnă sau tămâie.

10. Să avem în fiecare casă o candelă de perete sau de masă.

11. Să avem în fiecare cameră cel puțin o icoană sfințită. Având icoane, în mod sigur vom simți protecția Sfintei Treimi, a Maicii Domnului sau a sfântului al cărui chip este pictat, știind că cinstea acordată icoanei se ridică la cel zugrăvit în ea. Ce frumos îmi spunea bunica: „Căci icoana din perete / Somnul dulce ți-l păzește”.

12. Să citim zilnic din Biblie, din Psaltire, Paraclisul Maicii Domnului sau un acatist (Acatistul Domnului Iisus Hristos, al Maicii Domnului sau al unui sfânt).

13. Să rostim zilnic, indiferent unde suntem (pe drum, în autobuz, în tren) și indiferent ce facem (mergem, stăm, lucrăm), rugăciunea minții sau a inimii: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul (păcatoasa)!

14. Să facem milostenie cu săracii și cu oamenii nevoiași din puținul pe care-l avem și astfel ne vom face comoară în cer.

15. Să ne ferim de discuții sau prietenie cu sectanții, mai ales când nu suntem stăpâni pe învățătura creștin-ortodoxă, căci altfel călcăm porunca a șaptea bisericească, putând cădea din neștiință în necredință.

16. Să ne ferim să blestemăm, să înjurăm, să drăcuim, pentru că acestea sunt rugăciuni către satana și înseamnă că vorbim limba drăcească: Auziți ce cuvinte pline de adevăr!

17. Să dăm pomelnice la cât mai multe Sfinte Mănăstiri și Sfinte Biserici, după posibilitățile pe care le avem, rugându-ne mai întâi pentru patriarh, mitropolit, episcop, preoții duhovnici, preoții pe care-i cunoaștem, călugări și călugărițe, membrii familiei și chiar pentru dușmanii noștri.

18. Să nu privim niciodată reviste și ziare pornografice, filme cu crime și sex, căci acestea ne întinează sufletul, implantând în subconștientul nostru multă răutate și gânduri necurate.

19. Să ne spovedim și să ne împărtășim cel puțin în cele patru posturi mari ale anului (Sfintele Paști, Sfinții Apostoli Petru și Pavel, Sfânta Maria și Crăciun).

20. Pe copiii noștri, până la vârsta de șapte ani, să-i împărtășim la fiecare 40 de zile, iar după împlinirea vârstei de șapte ani, să-i spovedim și să-i împărtășim o dată cu noi, cel puțin în cele patru posturi ale anului. Să fim conștienți de marea responsabilitate pe care o avem în privința creșterii și educării copiilor. Din copiii noștri trebuie să facem „copii ai lui Dumnezeu”, drept-slăvitori creștini, hrănindu-i cu sfaturi duhovnicești, îmbrăcându-i cu Sfintele Taine bisericești și adăpându-i cu „APA DREPTĂȚII” care este Iisus Hristos.

Sf. Serafim de Sarov

Articol de prof. Vasilica Dimitriu Sîrghie

Reguli pentru creștinii care merg duminica la biserică

1. Să te ierți cu toți cei din casă și din societate.

2. Să duci un mic dar la Altar, un pomelnic, o lumânare, o prescură, un pahar de vin – ce poți. Prin acel dar pe care-l duci tu la biserică, se binecuvântează casa ta, căci îl dai jertfă lui Dumnezeu.

3. Să mergi mai de dimineață! Ca să ajungi, să te poți închina în liniște și să îți alegi locul fără să deranjezi slujba.

4. Bărbații stau în dreapta, femeile în stânga. Aceasta este ordinea așezării credincioșilor în biserică. Și vârsta stabilește ordinea așezării: în față stau femeile și bărbații mai vârstnici, iar cei mai tineri – în spatele lor. Între bărbați și femei se lasă o cărare în mijlocul bisericii, ca să poată merge la altar cei care vor să se închine și să ducă darul.

5. Nu vorbești în biserică. Este mare păcat. Doar dacă este neapărat nevoie poți spune ceva, dar numai în șoaptă sau prin semne.

6. Nu ieși înainte să se termine slujba. Dacă ieși înainte de terminarea slujbei, ești asemenea cu Iuda, care a ieșit de la Cina cea de Taină și s-a dus să-l vândă pe Hristos. Doar urgențele justifică încălcarea acestei reguli canonice.

7. Nu săruți sfinții pe față. Când te închini la sfintele icoane, este păcat să săruți sfinții pe față. Dacă sfântul este pictat în picioare, îi săruți picioarele.

8. Nu te mai duci să te închini, după ce preotul a dat binecuvântarea



de Liturghie, pentru că îi tulburi pe cei care vor să asculte Sfânta Liturghie. Nici darul nu îl mai duci, îl vei da, cu lumânare și cu prescură, la sfârșit.

9. Stai în genunchi atunci când se cântă: „Pe Tine Te laudăm, pe Tine bine Te cuvântăm...!”. La fel la Axionul Maicii Domnului și la Tatăl nostru.

10. După împărtășanie nu mai săruți mâna preotului sau sfintele icoane. Cei căsătoriți, care vor să se împărtășească cu Preacuratele Taine, trebuie să păzească curăția în familie măcar trei zile înainte, iar după măcar două zile.

11. Iei anafură pentru cei de acasă. Cel ce a venit la biserică se cheamă apostolul familiei. El trebuie să ia sfânta anafură pentru toți cei din casă.

12. Cum ieși din biserică. Când rostește preotul: „Cu pace să ieșim! Întru numele Domnului!” și sfârșește liturghia, faci trei închinăciuni în mijocul bisericii și mergi acasă. De la biserică nu te oprești până la ușa ta.

13. Acasă, spui rugăciunea Cuvine-se cu adevărat la sfintele icoane și, stând la masă cu familia, povestești ce ți-a rămas în cap de la slujbă și predică.

14. După ce ai stat la masă, te odihnești, apoi te duci, să faci vizite celor în necaz: bătrâni și bolnavi. Le duci, dacă poți, un dar cât de mic.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Părintele Cleopa ILIE, Mănăstirea Sihăstria, Neamț

Selectat de: Maria Dimitriu Sîrghie – cl. a XII-a A

Urzică moartă albă, o plantă medicinală cu proprietăți

terapeutice remarcabile



Octombrie este luna în care urzica moartă albă (*Lamium album*) își face simțită prezența, oferind o multitudine de beneficii pentru sănătate. Această plantă, adesea trecută cu vederea, a fost folosită în medicina populară de secole datorită proprietăților sale terapeutice extraordinare.

Culegerea și utilizarea Urzicii moarte albe

Culegerea florilor de urzică moartă albă se face cu grijă, prin ciupire, iar partea aeriană se recoltează prin tăierea tulpinilor de sub ultimele frunze. Această plantă acționează ca un decongestiv, emolient și expectorant, având totodată și efecte vasoconstrictoare și astringente. Este recomandată în special pentru tratarea afecțiunilor precum hipertrofia de prostată, leucoreea, dismenoreea, tulburările nervoase asociate cu menopauza, dar și în cazurile de catar intestinal, diaree sau sângerări nazale, conform Agenției Naționale a Zonei Montane.

Proprietăți terapeutice diverse

Urzica moartă albă se distinge printr-o gamă largă de acțiuni benefice:

Antiinflamatoare: Reduce inflamațiile din organism.

Antimicrobiană: Luptă împotriva microbilor și infecțiilor.

Hemostatică: Ajută la oprirea sângerărilor.

Dezinfectantă: Purifică și protejează împotriva infecțiilor.

Diuretică: Stimulează eliminarea urinei, contribuind la detoxifierea organismului.

Astringentă: Ajută la strângerea țesuturilor, având efecte benefice asupra mucoaselor.

În plus, planta are și efecte antireumatice, datorită compușilor săi activi precum serotonina și histamina, și antianemice, datorită conținutului de acid folic.

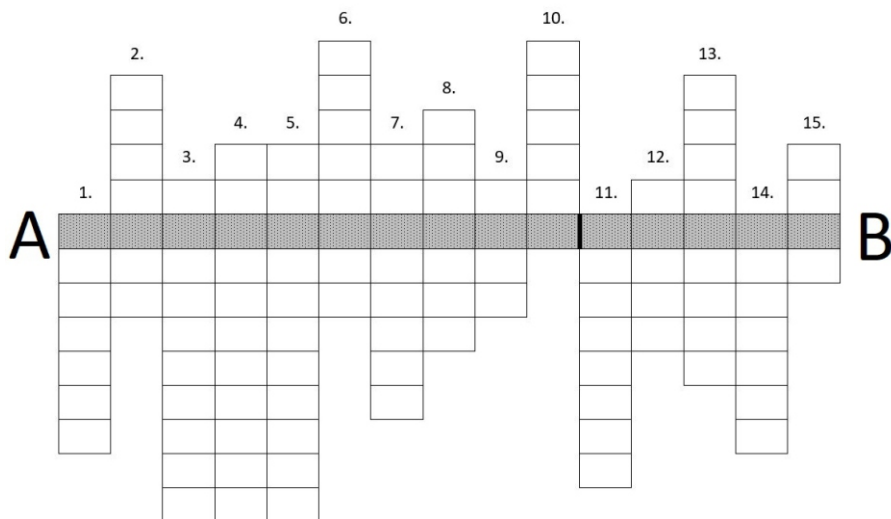
Este important să consultați un medic înainte de a utiliza urzica moartă albă, pentru a vă asigura că este potrivită pentru nevoile dumneavoastră de sănătate.

Indicații și forme de administrare

Preparatele din urzica moartă albă sunt frecvent folosite pentru afecțiuni urogenitale, cum ar fi cistitele, anexitele și infecțiile urinare. De asemenea, sunt eficiente pentru tulburările gastrointestinale, insomnie, cefalee sau alergii. Administrarea se face, în general, sub formă de infuzie sau tinctură, fiind preferate datorită ușurinței de preparare și a eficienței ridicate. În concluzie, urzica moartă albă reprezintă o resursă valoroasă în medicina naturală, oferind soluții pentru diverse afecțiuni. Cu toate acestea, este esențial să se obțină sfatul unui specialist pentru utilizarea corespunzătoare a acestei plante.

Sursa: <https://adevarul.ro/stil-de-viata/viata-sanatoasa/plante-medicinale-care-se-culeg-in-octombrie-2214794.html>

Începutul toamnei



1. A se ruga = ...
2. Nașterea Maicii Domnului este primul ... din noul an bisericesc.
3. Sfinții Cuvioși Neofit și Meletie au întemeiat Schitul ...
4. Sfântul Antim Ivireanul a fost adus în Țara Românească de către domnitorul Constantin ...
5. În ultima zi din lună este pomenit Sfântul Grigorie ...
6. Sinonim pentru „învățăcel”.
7. Sfânta Muceniță Eufimia s-a născut în ținutul ...
8. Episcopul Ierusalimului la Înălțarea Sfintei Cruci.
9. Arbore căruia nu îi cad frunzele toamna.
10. Sfântul pomenit pe 26 septembrie.
11. Panou decorativ format din bucăți de sticlă colorată.
12. Sfântul Proroc Iona a stat în burta chitului trei zile și trei ...
13. Care trăiește veșnic.
14. Plantă cu miros plăcut care se pune la icoane.
15. Mama Sfântului Proroc Iona l-a hrănit pe Sfântul Proroc ... în vreme de foamete.

Soluție: „Dacă o ... este de la Dumnezeu și tu o treci cu vederea din precauție duhovnicească, atunci Bunul Dumnezeu va găsi o modalitate mai evidentă pentru a-ți ...” *Sfântul Paisie Aghioritul*

Cosmina Ursu

Entuziasmul - foc lăuntric



Entuziasmul e motivația interioară,
ce sufletul îți înaripează
cu optimism, speranță, nădejde,
bucurie, credință tare și trează.
Entuziasmul izvorăște din dorința
de a deveni o forță creatoare,
care să alunge departe, orice stare
de oboseală, lene și amânare,
amânarea lucrului bun, frumos și de folos,
ce poate schimba în bine
lumea în care trăim, lume săracă
în implicare, creativitate, comuniune,
comuniunea din care izvorăște

entuziasm molipsitor, ce pune în mișcare:
orice echipă, orice colectiv, orice comunitate,
orice societate, fie ea, și mare.

Entuziasmul e foc lăuntric, ce arde
cu flacăra iubirii de semeni și Doamne.

Entuziasmul e lumină strălucitoare,
în care sunt înveșmântate vise îndrăznețe,
ce vor să prindă viață ca să nu devină
stele căzătoare de pe-al sufletului Cer.

Entuziasmul e foc în care toate neputințele
nu mai au putere, se risipesc și pier.

Entuziasmul e starea minunată a sufletului,
ce te ajută să înfăptuiești lucruri mărețe.

Este izvorul bucuriei, împlinirii menirii vieții
și înmulțirii talanților dăruți de Doamne...

Cristina Toma

Să fim atenți...



Să fim atenți la ce ne șoptește glasul tainic
al judecătorului din noi, glasul conștiinței!

Să fim atenți pe ce cale pășim în viață,
să ocolim calea lată a păcatului și necredinței!
Să fim atenți cu cine ne întovărim pe drumul
spre Acasă și cu cine ne împrietenim!

Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun
cine ești, așadar, în viață să pășim
alături de oameni buni și credincioși,
de oameni ce urmează calea Domnului Hristos.

Să fim atenți cum ne folosim timpul vieții,
să ni-l folosim frumos și cu folos!

Să fim atenți să nu devenim smochini uscați
și fără de roade, să fim măslini roditori!
Să fim atenți la darurile noastre și să le-nmulțim
cu credință, și astfel vom fi „nemuritori”!

Să fim atenți la emoțiile noastre și
să le transformăm pe cele negative, distructive,
în emoții frumoase, în emoții care ne împlinesc

și înalță spiritual, în emoții pozitive!
Să fim atenți la frumusețea Creației ce ne-nconjoară,
să nu fim insensibili și nerecunoscători.
Să fim atenți la nevoile semenilor noștri încercați,
să nu fim reci, împietriți și nepăsători!
Să fim atenți când aproapele lansează către noi,
un strigăt de ajutor, un strigăt de neputință!
Să fim atenți când este nevoie să devenim îngeri
cu aripi de iubire, să ajutăm după putință!
Să fim atenți cu cei de lângă noi, să învățăm
cât de frumos e în comuniune și dialogul iubirii!
Să fim atenți cum ne petrecem, așadar,
orice clipă a vieții, să fim atenți pe drumul mântuirii...!

Cristina Toma

Plăcintă cu roșii



Ingrediente:

Pentru aluat:

- 30 g drojdie de bere;
- 1 și 1/2 ceașcă apă caldă;
- 1 linguriță zahăr;
- sare;
- 4 și 1/2 cești făină.

Pentru umplură:

- 4-5 roșii bine coapte;
- cimbru sau tarhon;
- 5-6 căței de usturoi tăiați feliuțe subțiri;
- 5 linguri de ulei.

Se pregătește un aluat ca pentru pâine. Într-un lighenaș cu făină se pune drojdia care s-a dizolvat în 1/2 ceașcă apă cu zahăr, sarea și o lingură de făină. Se amestecă și se adaugă restul de apă caldă cât să se obțină un aluat potrivit de moale. Se lasă 1/2 oră să crească la loc cald. Între timp, se pregătește umplutura. Se decojesc roșiile și se îndepărtează semințele, se taie felii subțiri și se lasă în strecurătoare să se scurgă bine. Se sarează și se amestecă cu 2 linguri ulei și cu cimbrul.

Se frământă din nou aluatul, se întinde în forma unsă cu ulei, astfel încât marginile să urce 2 cm pe pereții formeii. Se lasă 1/2 oră la loc cald să crească, după care se toarnă deasupra roșiile, usturoiul feliuțe și restul de ulei. Se pune în cuptorul bine încins și se lasă 40 minute. Se servește rece.

Mâncăruri și dulciuri de post, Garoafa Coman

Ghicitori

1. Au plecat spre țări cu soare
Păsările călătore,
Căci la noi e frig și plouă.
Vântul bate cu putere
Frunzele-au căzut și ele.
În cămară adunate
Stau la sfat fructele coapte
Nu este greu de ghicit
Ce anotimp a sosit ?

(Toamna)

2. Iarba o ofilește,
Vântul îl pornește,
Frunza veștejește,
Ploaia o pornește.

(Toamna)

3. Miezul, doar, e de mâncat.
Coaja e de aruncat.
Și în sac se pot păstra
Sparte, doar, se pot mânca.

(Nucă)

4. Țăruș galben ascuțit
În pământ șade înfipț.
Un iepuraș l-a găsit
Și pe loc l-a ronțăit.
Cine este? L-ați ghicit?

(Morcovul)

5. Cu bobite aurii,
Cu bobite rubinii,
Tare-s buni și aromați
Și-n must dulce transformați.

(Strugurele)

6. Mică, mov, ovală,
Dulce-acrișoară,
Pentru gem e foarte bună
Sigur știți, este o...

(prună)

7. Pomi și iarbă, flori și fluturi
Sunteți pregătiți de-o baie?
Stați așa căci iată vine
Să vă spele iar o...

(ploaie)

(texte preluate)



Să zâmbim mai des!

1. Un tip se
d u c e l a
magazin să
cumpere o
parașută.



- Bună ziua, aș dori o parașută.
- Bine, iată, cea mai bună
pentru dumneavoastră.

- Și cum o deschid când sunt
în zbor?

- Trageți de trăgaciul verde.

- Și dacă nu se deschide?

- Trageți de cel roșu.

- Și dacă nici după asta nu se
deschide?

- O aduceți înapoi și v-o
schimbăm cu alta.

2. Profesoara la ora de
geografie:

- Noaptea aceasta va fi un
fenomen natural foarte
interesant - o eclipsă totală de
lună. Să nu uitați să vă uitați la
ora nouă și jumătate - spune
profesoara.

Bulă din ultima bancă
întreabă:

- Pe ce canal?

3. O fetiță abia a terminat
prima săptămâna de clasa
întâi și a venit supărată acasă:

- Îmi pierd vremea cu școala, îi
spune mamei. Nu știu să
citesc, nu știu să scriu și nici să
vorbesc nu mă lasă!

4. - Gigel, spune-mi cel mai
lung cuvânt care îți vine în
minte.

- Gumă.

- Cum așa? Are doar două
silabe.

- Da, dar o putem lungi cât
vrem!

5. O fetiță de 5 anișori și-a
întrebat fratele mai mare:

- Cee iubirea?

El i-a răspuns:

- Iubirea e atunci când tu îmi
furi ciocolata din ghiozdan în
fiecare zi și eu totuși o țin în
același loc mereu.

6. Femeile la dietă:

- Ați mâncat fructe?
- Sigur, doctore!
- Ce fel de fructe?
- Cireșe.
- Unde ai găsit cireșe, cucoană, pe vremea asta?
- Cum unde, doctore? În tort!

7. Cum traversează românii strada? Se uită la semafor:

- dacă e verde... trec.
- dacă e roșu... aleargă!

8. Într-o noapte, la spital, o asistentă îl trezește pe pacientul care dormea un somn adânc și îi spune:

- Treziți-vă, am uitat să vă dau somniferul.

9. Un mecanic auto ajunge în cer și i se plânge Sfântului Petru:

- Cum se poate să mor la 38 de ani?
- Uite, noi am adunat toate orele de manoperă de pe chitanțele eliberate de tine și reiese că ai 90 de ani.

10. Soția îi spune soțului:

- Joi ți-am fiert broccoli, sâmbătă ți-am făcut fasole, duminică ți-am făcut spanac, în seara asta te las pe tine să alegi ce să-ți fac.
- Fă-mi bagajul, că mă mut!

Cosmina Ursu

(Texte preluate)



Un radio pentru cei mici, dar și pentru mămică, tătici, bunici

www.radiociufulici.ro

Cine știe, răspunde!

Știință

1. Care este cea mai mică unitate de măsură a materiei?
2. Ce reprezintă formula $E=mc^2$ în teoria relativității a lui Einstein?
3. Cine a descoperit legea gravitației universale?
4. Care este cel mai mare organ al sistemului nervos?

Literatură

5. Cine este autorul operei „Moromeții”?
6. Care este opera considerată capodopera lui Mihai Eminescu?
7. Cine a scris poezia „Plumb”?
8. Ce este versul alexandrinesc?

Istorie

9. Care a fost evenimentul care a marcat începutul Revoluției Franceze?
10. Cine a fost liderul African National Congress (ANC) și primul președinte al Africii de Sud post-apartheid?
11. Care a fost capitala Imperiului Otoman?
12. Ce popor din antichitate a construit piramidele?



Geografie

13. Care este cel mai mare deșert cald din lume?
14. Care este cel mai mare arhipelag din lume?
15. Ce țară se mândrește cu capitala Oslo?
16. Care este capitala Canadei?

Carmen Vîntu

Cronica parohiei

Botezuri

- La data de **7 septembrie 2024**, părinții **Pătrunjel Răzvan** și **Pătrunjel Mădălina** și-au creștinat băiețelul, **Pătrunjel Teodor Constantin**, având ca părinte spiritual pe **Anița Vlad**.
- La data de **21 septembrie 2024**, părinții **Micu Răzvan Ioan** și **Micu Florina Anca** și-au creștinat fetița, **Micu Maria-Maya**, având ca părinți spirituali pe **Stan Vasile Florian** și **Stan Andriescu Cătălin**.
- La data de **21 septembrie 2024**, părinții **Gherghel Ionuț** și **Gherghel Elena** și-au creștinat fetița, **Gherghel Larisa Andreea**.

Răposați

- La data de **2 septembrie 2024** a fost înmormântată **Drângu Ana**, adormită întru Domnul la **2 septembrie 2024**.
- La data de **28 septembrie 2024** a fost înmormântată **Munteanu Olguța**, adormită întru Domnul la **25 septembrie 2024**.



Soluții

Soluții rebus anterior:

1. Teodora
2. Tabor
3. treia
4. ocrotitorul
5. Petru
6. Galileea
7. tăierea
8. Fanurie
9. brâu

10. doi
11. Creta
12. Efes
13. Ianache

Soluție: „Nimănui cu nimic să nu fiți **datori** decât cu **iubirea** unuia față de altul, fiindcă cel care-și iubește aproapele a împlinit legea.” (I Corinteni, 13, 8)

Soluții rubrica "Cine știe, răspunde!":

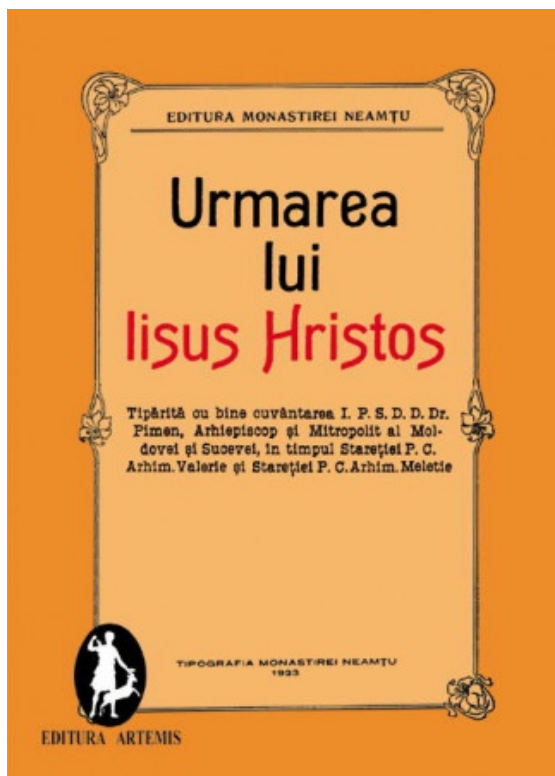
1. Atomul
2. Relația dintre energia (E) și masa (m) în teoria relativității
3. Isaac Newton
4. Creierul
5. Marin Preda
6. „Luceafărul”
7. George Bacovia
8. Versul alcătuit din 12 silabe
9. Căderea Bastiliei
10. Nelson Mandela
11. Istanbul
12. egiptean
13. Deșertul Sahara
14. Indonezia (Arhipelagul Indonezian)
15. Norvegia
16. Ottawa



„Urmarea Lui Hristos”, Editura Bunavestire, Bacău, 1996

Învățăturile creștin-ortodoxe ale Sfinților părinți, dreapta credință, treptele desăvârșirii, înțelepciune, spiritualitate, sensul vieții

1. „Această idee e a mea”, „eu cel dintâi am zis aceasta”, „înainte de mine nu se știa nimic despre aceasta”: Spirit mândru, iată graiul tău!
2. Chiar de ai vedea pe altul păcătuind sau mare fărădelege făcând, tot n-ar trebui să te socoți mai bun decât el; căci nu știi până când și tu vei putea rămâne întru bunătate.
3. Îndrăzneala celor fărădelege se naște din mândria lor, și se va întoarce împotriva lor spre înțelepțire.
4. Mândria a pierdut pe om, umilința îl înalță și îl așează din nou în har cu Dumnezeu.
5. Nu te îngâmfa că ai duh sau vreo îndemânare, ca să nu te faci neplăcut lui Dumnezeu, al căruia este tot ceea ce ai tu bun de la natură.
6. Nu te lăuda întru bogății, nici în prieteni, că sunt puternici; ci în Dumnezeu, care dă toată averea Sa și dorește a se da încă și pe Sine



pe deasupra.

7. Nu te mândri întru frumusețea trupului tău, căci iată o mică boală îl poate strica și sluiți.

8. Nu te socoti pe tine mai bun decât alții, ca nu cumva, înaintea lui Dumnezeu, care vede ce este în om, să fii mai rău decât ei.

9. Nu te trufi pentru faptele tale cele bune, căci judecățile lui Dumnezeu sunt deosebite de ale oamenilor.

10. Nu te umfla în penele minții tale, ci mai bine mărturisește-ți neștiința.

11. Omul, „îngâmfat în adâncul nelegiurii, neliniștit și obosit de sine însuși”(Fericitul Augustin).

12. Privind slăbiciunea omului, nestatornicia vieții sale, suferințele de care este înconjurat, întunecimile minții sale, nesiguranța voinței „pornită spre rău din tinerețile sale” (Geneza 8, 20), este de mirare ca într-o creatură atât de nenorocită să se poată ridica o mândrie atât de mare. Hotărât lucru: mândria este chiar urzeala naturii degradate a omului.

13. Unde sunt acei domni și dascăli pe care bine i-ai cunoscut în viață? Cât erau în viață se socoteau a fi ceva, iar acum pomenirea lor s-a stins! O, ce curând trece slava lumii acesteia! Viața lor de ar fi fost măcar conformă cu știința lor!

Sursa bibliografică: „Urmarea Lui Hristos”, Editura Bunavestire, Bacău, 1996.

Cules de preot diacon Daniel Sîrghie



Prin serviciul de catering dorim să venim în ajutorul dumneavoastră prin livrarea la domiciliu, pe bază de comandă, a produselor tradiționale de sărbători, a produselor pentru pomeniri, precum și a produselor gătite pentru diverse evenimente.

Pentru comenzi ne puteți găsi la Centrul social-educativ „Popasul Iubirii Milostive” din cadrul Parohiei „Sf. Voievozi” din Săvinești.

E-mail: centrul.social@gmail.com

Tel.: 0233 280 570

0740 099 233

0740 098 832

0751 250 508

**Parohia
„Sf. Voievozi”
din
Săvinești
vă pune la
dispoziție**



**Husă pentru veșminte
preotești - 75,00 lei**



**Buchet de
busuioc
35,00 lei**



Siropuri făcute în casă, 100% naturale și cu un gust autentic, fără conservanți sau coloranți, din fructe și plante atent selecționate. **Dulceață și gemuri tradiționale** preparate artisanal din fructe de cea mai bună calitate. **Semne de carte, traiste, huse pentru telefoane** cu motive tradiționale românești. Pentru comenzi sunați la telefon 0740 098 832, sau accesați site-ul



<https://retetedelabunica.ro>

**Fondurile
colectate
vor sprijini
proiecte
sociale**



**Pernuță
mare cu
lavandă
35,00 lei
Săculeț
mic
10,00 lei**





Editura **Jurnal Spiritual** a lansat un nou calendar, care conține 365 de cuvinte duhovnicești pentru fiecare zi din an.

Preț de achiziție 40 lei.

Puteți comanda Calendarul la adresa de email: vanzari.fundatie@gmail.com sau la nr. de telefon:

0740 098 832



Vi s-a făcut poftă de gustul din copilărie
al mâncării de la bunica?

Vă așteptăm pe

<https://retetedelabunica.ro>



**Cornulețe cu
untură bicolor**



**Sărățele cu
telemea și chimen**



**Tort de
biscuiți**





„Oamenii virtuoși nu caută defectele altora.”
(www.jurnalspiritual.eu)